

Moeite met het compromis

FOTO BART GRIETENS

■ Al onderhoudt *Revue* zonder moeite, weinig acts zijn echt grappig.

Zang en dans, veel kleur, de rijke historie en de wereld van vandaag. Voor al zijn interesses vond Ruud Gielens de ideale verzoeningsvorm in een goeie ouwe revue. Alleen blijken die interesses net met te veel.

Geen glitterdecor schuift tevoorschijn, maar een streng parlementair auditorium. De rode vlaggen erbij herinneren aan het Palast der Republik van de DDR: het halfroond dat ook als volksfeestzaal diende. Politiek en kolder horen hier hand in hand. Perfect in het ritme slaan een aantal volksvertegenwoordigers veeft hun krant om, maar binnen de kortste keren vliegen die bladen wild door de lucht. "Wij gaan hier niet weg vooraleer we een compromis hebben!", schreeuwt de rechterzijde. "Wij ook niet!", brult links terug. Hebt u 'm?

De verscheurende Belgische regeringsvorming leverde Gielens en zijn twaalf acteurs ook materiaal voor een mimeact-in-overdrive rond non-woorden als 'continuïteit', een poëtische vertelling van Guy Dermul over een staatsman die verkramp, en een eigen ironische versie van 'mijn platte land'. Maar daar stopt het niet. Mieke Verdin tekent voor de ware spitsheid met haar overbelichte omkleedact tot gewone vrouw, zonder enige cosmetische opsmuk. Willy Thomas lacht met de blinde baksteenwoede van de Vlaming. Alles kan, alles mocht.

Zo hoort het ook bij een revue:

het is de viering van de individuele creativiteit, onderbroken door de kracht van collectieve samenzang en geritmeerde choreografie. Alleen probeert Gielens met die laatste interludia te verstillen en te emotioneren als in zijn kerstproductie *Singhet ende weset vro*. Dat maakt van *Revue* een raar compromis tussen spektakel en het betere theater. Vooral inhoudelijk. Wat wil hier precies verteld worden? Is emotionele volksverleiding in de politiek lachwekkend, maar mag ze op theater wel?

Al onderhoudt *Revue* zonder moeite, weinig acts zijn echt grappig of bijtend. De KVS die in

Dit is net wat een revue niet mag zijn: braafjes

de lol duikt, gaf al vaker niet het beste bad. Maar wat meer stoute onverzoenlijkheid had zeker gemogen. Nu zie je ook intern te veel momenten die er om louter persoonlijke redenen niet uit geschraapt lijken.

Het individu tegenover het gezamenlijke beeld: het blijft een moeilijke zaak. In de politiek, maar ook in deze afsluiter van een erg geslaagd KVS-seizoen. Hij wordt net wat een revue niet mag zijn: braafjes. (WH)

Tot 21 juni in de KVS-Bol, Lakensestraat, Brussel [02/210.11.12]. www.kvs.be